

ŽIVOTOPIS HELMUTA WAGNERA

Helmut Wagner se narodil 21. dubna 1945 na Plešivci v Českém Krumlově. Zde pak prožil se svými 4 sourozenci, matkou Matildou a otcem Albertem téměř celé své dětství.

Brzy se však ale musel rozloučit se svými dvěma sestrami. Ty roku 1946 kvůli poválečným poměrům v Československu odešly s tetou, která byla německé národnosti, do Rakouska, v domnění, že rodina Wagnerova dorazí brzy za nimi. Wagnerovi se ale navzdory své německé národnosti hned po konci druhé světové války stěhovat nemuseli. Otec pana Wagnera totiž pracoval jako lékárník v krumlovské lékárně. Až v roce 1948 se našel český lékárník, který by ho jako německého pracovníka mohl nahradit. Wagnerovi byli proto odsunuti do českého vnitrozemí, do Čejkovic. Teprve tam se Helmut začal učit česky.

V roce 1952 se Wagnerovi vrátili zpět do Českého Krumlova, kde Helmut chodil na základní školu. V té době bydleli v polorozpadlém domě. A tak, když jim František Seidel nabídl, že by mohli bydlet právě u nich, bez váhání to přijali. Seidelovi jim přenechali dva pokoje, kde spolu spokojeně žili. U Seidelů Wagnerovi bydleli 15 let. Helmut dokončil základní školu a pokračoval na takzvanou 12letou střední školu, kde úspěšně odmaturoval z matematiky a 3 cizích jazyků. Na vysokou školu se ale kvůli německé národnosti neměl šanci dostat.

Po maturitě tak začal pracovat na poště. Práci mu ale v roce 1964 přerušila vojna, na které sloužil do roku 1966.

Když mu po smrti otce v roce 1968 matka oznámila, že by se chtěla odstěhovat do Západního Německa za svým bratrem, Helmutovi nezbývalo nic jiného než jet s ní.

Z Německa se pak v roce 1977 vrátil do Prahy, kde se oženil se svou láskou.

V roce 2012 se na důchod vrátil zpět do Českého Krumlova, který pro něj byl vždy srdeční záležitostí. Zde navázal kontakt s muzeem Seidel. Helmut také absolvoval univerzitu 3. věku v Prachaticích, díky které se začal věnovat právě překladu knih. Přeložil například knihu *Hora tří zemí, Českokrumlovsko na počátku 20. století, Zlatá stezka* a pracuje na mnoha dalších.

Navzdory všemu, co se Helmutovi v životě stalo, se naučil nad vším přemýšlet pozitivně. A jak by sám řekl: *“Když je člověk pořád na něco naštvaný a na vše nadává, tak si ničí duši.”*